

Bilag 3.

Akkordretten.

14. Februar 1927.

I Skrivelse af 25. Januar d. A. (Journ.-Nr. B. 41) har Justitsministeriet udbedt sig en Udtalelse fra Retten angaaende det Rigsdagen forelagte Lovforslag om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. m. Med Skrivelsen fulgte Eksemplarer af dette Lovforslag samt af Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov af 25. Marts 1872 om Konkurs m. m.

Det bemærkes, at Retten under Hensyn til den nære Sammenhæng mellem de to Lovforslag har fundet det rettest ogsaa at tage det sidstnævntes Bestemmelser under Overvejelse.

Efter at have drøftet begge Forslagene er samtlige Rettens Medlemmer blevet enige om at udtale følgende:

I.

ad Forslaget angaaende Konkursloven.

ad § 1. Man finder det ønskeligt, at der gøres en Ændring i Konkurslovens § 23 som den foreslaaede.

ad § 2. Man finder det naturligt, at Behandlingen af en af en Fordringshaver indgiven Konkursbegæring kan udsættes af Skifteretten, naar vedkommende Fordringshaver og Skyldneren er enige herom. Hvad den øvrige Del af Bestemmelsen angaar, har Kreditorforeningernes Fællesudvalg i Skrivelse af 17. f. M. til Regering og Rigsdag stillet saalydende Forslag: „For saa vidt Kravet [om Udsættelse] fremsættes gennem en af Erhvervenes Hovedorganisationer anerkendt Kreditorforening, skal Skifteretten dog give den ønskede Udsættelse.“

Til dette Forslag bemærkes, at det formentlig ikke bør gøres til en ubetinget Pligt for Skifteforvalteren i et saadant Tilfælde at udsætte Konkursen, idet han under visse Omstændigheder, særlig naar han ved, at en af de i Tvangsakkordloven nævnte legale Hindringer for, at Skyldneren kan opnaa Tvangsakkord, foreligger, maa have baade Ret og Pligt til at afslaa Begæringen om Udsættelse. Regelen bør derfor gøres fakultativ.

Endvidere bemærkes, at det nærmere bør præciseres, hvilke de nævnte Hovedorganisationer er (der tænkes vel navnlig paa Grosserer-Societetet, Industriraadet og Provinshandelskammeret), og at det, forinden Forslaget ophøjes til Lov, bør bringes paa det rene, om de nævnte Organisationer er villige til at meddele Kreditorforeninger Anerkendelse som saadanne, hvilket for øvrigt antagelig vil være Tilfældet.

Hvor der ikke foreligger Anbefaling fra en Kreditorforening, mener man, at Begæringen om Udsættelse ikke bør tages til Følge, medmindre Skyldneren ved sin Henvendelse til Skifteretten forelægger eller i alt Fald inden en af Retten fastsat ganske kort Frist, f. Eks. 3 Dage, tilvejebringer: 1) en Opgørelse af sin Status, 2) en Fortegnelse over alt, hvad han ejer, saa vidt muligt ledsaget af detailleret Vurdering, 3) en Liste over sine Fordringshavere med specificeret